ఈ చనిపోయేవారితో ఏమి జతలు కడతారు. ఒకపూట తిండి లేక మీరు బాధపడుతున్నారు అనుకోండి, రెండుపూటల తిండి లేనివాడి దగ్గరకు వెళ్లి నాకు అన్నం పెట్టు అంటే ఆ మాటకు అర్థం ఉందా. మనమే దరిద్ర్యంతో బాధపడుతూ ఉంటే మనకంటే దరిద్రులతో మీకు స్నేహాలు ఏమిటి అంటున్నారు భగవాన్.

మన క్షేమం కోరేవాడు, మనలను ప్రేమించేవాడు మన హృదయంలోనే ఉండగా మాకు దిక్కు లేదు అనుకొంటే లోపల ఉన్న ఈశ్వరుడిని అవమానపరచినట్లు అవుతుంది. దేహం చనిపోయినా నీ హృదయంలో ఉన్న జతగాడికి చావులేదు. వాడే నీవన్న సంగతి నీకు తెలియక నేను చనిపోయాను అనుకొంటున్నావు. హృదయంలో ఉన్న జతగాడే నీవు అన్న సంగతి నీకు తెలిసేవరకూ మహాత్ములతోటి, సత్పురుషులతోటి సహవాసం చెయ్యి. నీకు తెలియకుండానే వారు నీ అజ్ఞానానికి నిప్పు పెడతారు, అది లోపల తగలబడుతూ ఉంటుంది. నీవు ఇచ్చే పుష్పాలను, పండ్లను గురువు ఎంతో ప్రీతితో ప్రేమతో తీసుకొంటాడు. ఎందుకు ప్రీతిగా తీసుకొంటాడు అంటే గురువుగారు ఎంతో ప్రీతిగా తీసుకొంటున్నారని ఎప్పటికైనా నీ మనస్సు అనే పుష్పాన్ని ఇస్తావని అలా చేస్తూ ఉంటాడు. బాహ్యమైన పుష్పాలు ఇవ్వటం వలన నీ దుఃఖం పోదు, మనస్సు అనే పుష్పాన్ని గురువుకు సమర్పిస్తే నీ దుఃఖం నశిస్తుంది. గురువు నీకు వేరుకాదని, అయనే నీవని అప్పుడు నీకు తెలుస్తుంది అది నీ కడసారి జన్మ.

(సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 01-10-08, శృంగవృక్షం)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

అమ్మవారు అంటే శక్తి. శక్తి లేకపోతే మనం ఏపని చేయలేము. అమ్మ అనుగ్రహం లేకపోతే మనకు జ్ఞానం రాదు అని చెపుతారు. అందుచేత అమ్మవారిని ప్రత్యేకంగా పూజిస్తారు. రావణాసురుడితో యుద్ధానికి వెళ్లేముందు రాముడు కూడా అమ్మవారిని పూజించి వెళ్లాడు. యుద్ధానికి ముందు అమ్మవారికి పూజ చేసి రండి, ఆ శక్తే లేకపోతే మనం యుద్ధం చేయలేము, ఆవిడ అనుగ్రహం లేకుండా ఏ పని చేయలేము అని కృష్ణుడు పాండవులకు చెపుతాడు. దేహభావన ఉన్నవారు అందరూ ఆడవాళ్లే. మన అందరి హృదయాలలో అంతర్యామిగా ఉన్నవాడే పురుషుడు. ఆయనే మన ప్రభువు, ఆయనే మన భర్త. మన ఇంట్లో ఉన్న భర్త వ్యవహారికం. మన శరీరం ఎంత నిజమో ఆయన శరీరం కూడా అంతే నిజం. మన మనస్సు ఎంత నిజమో ఆయన మనస్సు కూడా అంతే నిజం. ఇవి అన్నీ

సంసారం గొడవలు. మన శరీరం ఎలా చనిపోతుందో ఆయన శరీరం కూడా అలాగే చనిపోతుంది. మన నిజమైన భర్త మన హృదయంలోనే ఉన్నాడు. ఈ చనిపోవటాలు, పుట్టటాలు, ఈ ప్రకృతి గొడవలతో ఆయనకు ఏమీ సంబంధం లేదు. ఇది చాలా మందికి అర్థం కాదు. అమ్మవారి దయ లేకుండా అర్థం చేసుకొనే బుద్ధి మనకు రాదు. మనకు ఇష్టం లేకపోతే భార్యలో నుండి భర్త విడిపోవచ్చు, భర్తలోనుండి భార్య విడిపోవచ్చు కాని మన నిజమైన భర్తలో నుండి మనం విడిపోవాలన్నా విడిపోలేము. మనం అబద్ధంలోనుండి విడిపోగలము గాని నిజంలో నుండి ఎలా విడిపోతాము. టెన్నీసన్ ఏమన్నాడు అంటే ఇక్కడ మీరు అందరూ కూర్చొని ఉన్నారు కదా, మీరందరూ ఉన్నారా అన్నాడు. అదేమిటి మీరు కనిపిస్తున్నారు కదా మరి ఉన్నారా అని అడగటం ఏమిటి అని మరల ఆయనే అన్నాడు. మీరు ఉన్నట్లుగా కనిపిస్తున్నారు గాని నిజంగా మీరు లేరు, ఉన్నది పురుషోత్తముడు ఒక్కడే, మన కళ్ళకు కనిపించేది ఏదీ నిజంకాదు అని చెప్పాడు, అది ఫైనల్.

త్యాగి కాని వాడికి కోటి జన్మలు ఎత్తినా, వాడు ఎన్ని సాధనలు చేసినా వాడికి జ్ఞానం రాదు. భగవంతుడు మన హృదయంలోనే ఉన్నాడు కాని మనకు స్వార్థం ఉండటం వలన ఆయన మనకు తెలియటం లేదు. అసలు మనకు స్వార్థం రాకుండా ఉండాలి కాని వస్తే వాడికి బంధువులు, స్నేహితులు, సమాజం ఇంక ఏమీ అక్కరలేదు. మొత్తం ప్రపంచం అంతా వాడి స్వార్థం ముందు బలి. స్వార్థం మనకు వికాసం రానివ్వదు. స్వార్థంలో నుండి విడుదల చెయ్యమని మనం భగవంతుడిని ప్రార్థించము, మన స్వార్థం కోసమే ఆయనను ఆరాధిస్తాము. ఒక లక్షమంది వెంకటేశ్వరస్వామిని ప్రార్థిస్తారు అనుకోండి అందులో భక్తి జ్ఞాన వైరాగ్యములు ప్రసాదించమని కోరుకొనేవారు అయిదుగురు కూడా ఉండరు. మనకు ఆ యోగ్యత లేదు కాబట్టి కోరుకోము. భగవంతుడి దగ్గరకు వెళ్ళి ఏ చీపురుకట్టో కోరుకొంటాము. దేవుడి దగ్గరకు వెళ్ళి అటువంటివి కోరుకోవటం ఏమిటి? మనం ఏ గుడి చుట్టూ తిరిగినా మన స్వార్థం పెంచుకోవటం కోసం తిరుగుతున్నాము కాని జ్ఞానాన్ని, వైరాగ్యాన్ని ప్రసాదించమని అమ్మవారిని అడిగేవారు లేరు, అయ్యవారిని అడిగేవారు లేరు. ఆచార్యులవారికి కాశీ అంటే మహా ఇష్టం. కాశీ విశ్వేశ్వరుడు నా తండ్రి, అన్నపూర్ణ నా తల్లి, నాకు బంధువులంటూ ఎవరూ లేరు భక్తులందరూ నాకు బంధువులే అన్నారు ఆచార్యులవారు. ఆయన అమ్మవారి అనుగ్రహం పొందారు, భక్తులకోసం అనేక స్తోత్రాలు వ్రాసారు.

మీరు ఆ భిక్ష, ఈ భిక్ష కోరుకోవటం ఎందుకు, జ్ఞానభిక్ష కోరుకోండి అని అమ్మవారు

చెపుతున్నారు. ఎందుకు వచ్చిన భిక్షలు అవి, మీ నాన్నగారు ఒక ఎకరం పొలం ఇచ్చారు అనుకోండి, అమ్మేసుకొంటే అది పోతుంది. ఒక చీర కొని ఇచ్చారు అనుకోండి, సంవత్సరంలో అది చిరిగిపోతుంది. మీ తల్లితండ్రులు, బంధువులు ఏమి ఇచ్చినా అవి ఉండవు. ఒకవేళ ఆ సంపదలను మీరు జాగ్రత్త పెట్టినా కోడళ్ళో, కూతుళ్ళో లాగేస్తారు. సంపదలు అన్నీ అటువంటివే అవి ఏమీ నిలబడవు. అందుచేత అమ్మవారు ఏమంటున్నారు అంటే మీకు పది రూపాయలు ఉంటే పంచి పెట్టటం పొరపాటు అని అనటం లేదు, మీకు పంచిపెట్టే శక్తి ఉంటే జ్ఞానాన్ని పంచిపెట్టండి, అది పెర్మనెంట్‌గా ఉంటుంది అని చెపుతున్నారు. మీకు ఇంట్లో సంపద ఎంత ఉన్నా మీరు సుఖపడలేరు. జ్ఞానం లేకపోతే మనిషికి సుఖం లేదు, శాంతి లేదు, మోక్షం లేదు. అందుచేత మనం అమ్మవారి దగ్గరకు వెళ్ళినప్పుడు జ్ఞాన భిక్ష పెట్టమని అడగాలి కాని మోకాలు నొప్పి తగ్గించమని అడగటం ఎందుకు? పోనీ మోకాలు నొప్పి తగ్గితే మీరు వెయ్యి సంవత్సరాలు బతుకుతారా? ఇటువంటివి అడగటం పొరపాటు అని నేను అనటం లేదు కాని ఇవి అన్నీ తాత్కాలికాలు, ఇవిఅన్నీ కాలప్రవాహంలో కొట్టుకొనిపోతాయి. జ్ఞానభిక్ష మటుకు కాలప్రవాహంలో కొట్టుకొనిపోదు, మీకు అమృతస్థితిని ప్రసాదిస్తుంది. జ్ఞానమే నిజమైన ఐశ్వర్యం అందుచేత మీరు భిక్ష అడిగితే జ్ఞానభిక్షను అడగండి అని అమ్మవారు చెపుతున్నారు.

మన బుద్ధి బాగుపడాలంటే అమ్మవారిని ఆశ్రయించాలి. మన బుద్ధి బాగుచేసుకోక పోతే మనకు ఎప్పుడు చూసినా దుఃఖమే. మన బుద్ధి బాగుపడటానికి మనకు దేవీ అనుగ్రహం లేదు, అనుగ్రహం సంపాదించటానికి మనం ఏమీ ప్రయత్నం చేయటంలేదు. అసూయ పడేవారికి ఎలా దుఃఖం వస్తుందో అలాగే పొట్టకోసం ఎవరిమీద ఆధారపడినా దుఃఖం వస్తుంది. అందుచేత చనిపోయేవరకూ ఎవరిది వారికి ఉండాలి. లేకపోతే ఏదోరకమైన దుఃఖం వస్తుంది. కొంతమంది అతి కోపిష్టులు ఉంటారు. వారికి కోపం వస్తే ఇంట్లోవారిని, బయటవారిని కలిపి తిట్టేస్తారు. తిట్టిన తరువాత అనవసరంగా తిట్టామని బాధపడతారు. మనం ఎప్పుడూ నోరు పాడుచేసుకోకూడదు. చెపితే మంచి మాటలు చెప్పాలి లేకపోతే నోరుమూసుకొని పడి ఉండాలి కాని చెడుమాటలు మాట్లాడకూడదు. మీ కుటుంబ సభ్యుల పట్ల, సమాజం పట్ల అతి జాలి, అతి ప్రేమ పనికిరాదు. ఇంట్లో వారిపట్ల అతి జాలిగా ఉంటే వారు పాడైపోతారు. అతిజాలిగా ఉంటే మీ మనస్సు లోపలకు వెళ్ళదు, దీనివలన మీకు దుఃఖం వచ్చేస్తుంది, అది ఆత్మజ్ఞానం పొందటానికి అడ్డు వస్తుంది. నీ దేహంతోటి, నీ మనస్సులో వచ్చే వికారములతోటి,

చావు పుట్టుకలతోటి సంబంధం లేకుండా నీ లోపల చైతన్యం ఉంది. అది నేను అయి ఉన్నాను, అది నేను అయి ఉండటం కాదు, అది మీరు అయి ఉన్నారు, అయితే నేను ఎవరిని మీరే అంటున్నాడు పరమాత్మ. నేను మీరే అయినప్పుడు ఇంక నన్ను మీరు ఎలా విడిచిపెట్టగలరు. మీ అత్తగారిని విడిచిపెట్టాలంటే విడిచిపెట్టగలరు, మీ ఆయనను విడిచిపెట్టాలంటే విడిచిపెట్టగలరు. మిమ్మల్ని మీరు ఎలా విడిచిపెట్టగలరు. నేను మీకు వేరుగా ఉంటే కోపం వస్తే విడిచిపెట్టేయవచ్చు, నేను మీలో ఆత్మగా ఉన్నప్పుడు, ఆత్మ మీరైనప్పుడు, నన్ను మీరు ఎలా విడిచిపెడతారు, విడిచిపెట్టటం సాధ్యం కాదు. నేను, మా ఆయన (భగవంతుడు) ఒక్కటే అని నోటితో అనటం కాదు అది అనుభవంలోనికి రావాలి, అది కడసారిజన్మ. అది అనుభవంలోనికి వచ్చేవరకు దుఃఖం వెంటాడుతుంది, భయం వెంటాడుతుంది, కోపం వెంటాడుతుంది, రాగ ద్వేషాలు వచ్చేస్తూ ఉంటాయి.

మీకు ఎవరికి జ్ఞానం వైపుకు మొఖం తిరగటం లేదు. వ్రతాలు చేసేవారు, జపాలు చేసేవారు, గుడులు కట్టించేవారు ఇవన్నీ పుణ్యంకోసం చేస్తున్నారు కాని జ్ఞానం ఎవరికి అక్కరలేదు. అంటే పుణ్యం చేస్తే మంచిజన్మలు వస్తాయి, అనుభవించవచ్చు అనుకొంటారు అంటే ఎంతసేపు మనకు ఇంద్రియాల గొడవే. పుణ్యం కూడా బంధిస్తుంది అని మనకు తెలియటం లేదు. పాపం ఇనుపసంకెళ్ళు అయితే పుణ్యం బంగారుసంకెళ్ళు. పుణ్యఫలితం ఉంటే రోజులు బాగా వెళ్ళిపోతాయి, ఇవన్నీ కాలప్రవాహంలో పోతాయి. ఆత్మజ్ఞానం మటుకు నీ ఇంద్రియాలకు, నీ మనస్సుకు, నీ బుద్ధికి అందనటువంటి శాంతిని నీకు ప్రసాదిస్తుంది. అది అలౌకికమైన శాంతి, అభౌతికమైన శాంతి. మీరు ఏదో కాలక్షేపం కోసం శ్రవణం చేయటం కాదు. ఇది చాలా ముఖ్యమైన సబ్జక్టు, మీరు శ్రద్ధగా శ్రవణం చేయండి. జ్ఞానానికి మించిన వస్తువు లేదు, జ్ఞానానికి మించిన సంపద లేదు. జ్ఞానం నీకు శాశ్వతమైన నిర్వాణస్థితిని కలుగ చేస్తుంది. మనకు జ్ఞానసముపార్జన అసలు లేదు. ఏదో పుణ్యం సంపాదించుకొంటే భోగాలు అనుభవించవచ్చు అనుకొంటున్నాము. కాలంతోటి, కర్మతోటి సంబంధం లేకుండా ఏదైతే స్వతంత్ర్యంగా ఉందో దాని వైపుకు మన మనస్సు మళ్ళటం లేదు. అసలు అది పొందుతామా లేదా అనే విషయం ప్రక్కన పెట్టండి, ఆత్మజ్ఞానం పట్ల మనకు కాంక్ష కలగటం లేదు. ఆ కాంక్ష కలగటానికే సజ్జనసాంగత్యం. సజ్జనుల సమక్షంలో జ్ఞానం యొక్క విలువ మనకు తెలుస్తుంది. అప్పడు జ్ఞానం సంపాదించాలనే బుద్ధి మనకు కలుగుతుంది. ఆ బుద్ధి కలగాలంటే అమ్మవారి దయ ఉండాలి. మనందరం పవిత్రులం అవ్వటానికి కృషి చేయాలి. అద్దం స్వచ్ఛంగా ఉంటే మన

మొఖం ఎంత బాగా కనిపిస్తుందో, మనం పవిత్రులం అయితే మన హృదయంలో ఉన్న వస్తువు అంత స్పష్టంగా మనకు గోచరిస్తుంది. మాటలోగాని, చేతలోగాని, ఆలోచనలోగాని అహంభావన రాకుండా చూసుకోవాలి. జీవితవిధానంలో, మన ప్రవర్తనలో బహుజాగ్రత్తగా ఉంటే మనం అమ్మవారి అనుగ్రహానికి పాత్రులవుతాము. తల్లితండ్రులు చెడ్డవారా, మంచివారా అనేది మీకు ఎందుకు, భగవంతుడు చెప్పినట్లుగా వారిని మీరు చూస్తే మీరు ఆయన దయకు పాత్రులవుతారు. మీరు సబ్జక్టు బాగా అర్థం చేసుకొంటే దానిమీద మీకు రుచి కలుగుతుంది. ఆ రుచి కలిగితే ఇంక మీరు దానిని విడిచిపెట్టలేరు. మీరు చాలా సుఖాలు అనుభవిస్తున్నారు కాని ఎప్పడైనా ఆత్మసుఖం ఒక్కసారి రుచి చూసారు అనుకోండి. అది మధ్యలో పోవచ్చు అయినా ఇది వరకు ఆత్మసుఖం రుచి చూసాము, అది ఇలా ఉంది కదా, మరల దానిని పొందుదాము అని మీరు దానికోసం ప్రయత్నం చేస్తారు. అందుచేత ఒక్కసారి ఆ రుచి మీకు తెలియటం మంచిదే.

నేను 20 సం॥ల నుండి సాధన చేస్తున్నాను కాని ఏమీ అభివృద్ధి కనబడటం లేదు అని ఒక భక్తుడు భగవాన్‌ను అడుగుతున్నారు. సాధన చేసి ఏదో కొత్తగా సంపాదించటంకాదు, మనలో ఉన్న చెడ్డను కాల్చి బూడిద చెయ్యటమే సాధన. మీలో ఏమీ చెడ్డలేదు అనుకోండి మరి మీలో ఉన్నదేవుడు మీకు ఎందుకు కనిపించటంలేదు. అందరూ మేము మంచివారము, మేము మంచివారము అంటున్నారు మరి మీరు నిజంగా మంచివారు అయితే మీకు దేవుడి దర్శనం ఎందుకు అవ్వటంలేదు. మనం బుద్ధిమంతులం అయితే దేవుడు మనకు తెలియబడ టానికి ఒక్క క్షణం కూడా ఆగడు. మనలో ఉన్న పెంట, మనలో ఉన్న బలహీనతలు, ఎన్నో జన్మల నుండి మనలో పేరుకుపోయిన లోపాలు, పాపాలు అన్నింటిని బయటకు లాగి కాల్చి బూడిద చేయకపోతే ఎవరికీ ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. ఇది వదిలేసి మేము మంచివారము, మేము అది చేసాము ఇది చేసాము అంటారు, లోపల పెంటపెట్టుకొని మీరు ఏమి చేస్తారు. మనకు భయం పోలేదు, అసూయ పోలేదు, కోరికలు పోలేదు పైగా వీటితో పాటు మనకు దేవుడు కావాలి. దేవుడు ఈ కళ్లతో చూడబడేవాడు కాదు. రాముడు మీకు దర్శనం ఇవ్వవచ్చు, ఆయన వరాలు ఇవ్వవచ్చు మీరు పుచ్చుకోవచ్చు. ఇవన్నీ ప్రకృతిగొడవలు. మీ మనస్సు ఎంత నిజమో ఈ గొడవలు కూడా అంతేనిజం. మనం వేలాది జన్మలు ఎత్తుతున్నాము. ఆ జన్మకు ఆ జన్మ కుళ్లును పోగుచేసుకొంటున్నాము ఇంక మనకు జ్ఞానం ఏమిటి? మనలో ఉన్న చెడ్డను వేరుతో సహా బయటకు లాగి కాల్చి బూడిద చేయాలనే బుద్ధి ఇంతవరకు మనకు రాలేదు. రాగద్వేషాలు లోపల పెట్టుకొని 30 సం॥లు నుండి

సాధన చేస్తున్నాను నాకు జ్ఞానం రావటం లేదు అంటే సాధన ఏమి చేస్తున్నాడు, రోడ్డు మీద ఉన్న దుమ్ము అంతా పోగుచేసుకోవటం సాధనా? మీకు లోపలకు వెళ్లటం చేతకాక పూజ చేస్తున్నాము, జపం చేస్తున్నాము అంటూ బయటగోడవలు పెంచేసుకొంటున్నారు.

ఆత్మఅయి, ఆత్మవిద్య చెప్పాలి. ఆత్మానుభవం లేనివాడు ఆత్మవిద్య చెపితే అందులో రుచి ఏమి ఉంటుంది. సాధన అంటే లోపల ఉన్న చెడ్డనంతా శుభ్రంగా కడిగేసి మనస్సును ఎండబెట్టాలి. ఏది పోగొట్టుకొంటే జ్ఞానం వస్తుందో మనకు తెలియటం లేదు, బయట నుండి ఏదో సంపాదించాలి అనుకొంటున్నారు. ఇది బయటనుండి వచ్చేది కాదు, లోపల నుండి ఊరాలి. సాధన చేస్తున్నాను నా మనస్సు లోపల ఉండమంటే ఉండటం లేదు, ఎక్కడో ఒకచోట తిరిగి వస్తోంది అని భగవాన్‌తో అంటున్నారు. నీ మనస్సు బయటకు వెళుతోంది అని నీకు తెలుస్తోంది కదా, ఆ బయటకు వెళ్లే మనస్సును పట్టుకొని, వెనుకకు లాక్కొచ్చి నీ హృదయంలో ఉన్న సత్యం మీద నిలబెట్టు, అక్కడ నిలబెట్టలేకపోతే నీ ఇష్టదైవం మీద నిలబెట్టు అంటున్నారు భగవాన్. మీరు లోకంలో ఉన్నదంతా సంపాదించి, లోపల ఉన్న సత్యపదార్థాన్ని మీరు ఎరుకలోనికి తెచ్చుకోకపోతే మీరు అనుభవించే నష్టం ఎంతో మీ శరీరం చనిపోయాక మీకు తెలుస్తుంది, జీవితం అంతా వృధా చేసుకొన్నాము, ఒకటి లేని సున్నలు సంపాదించుకొన్నాము అని అప్పడు మీకు తెలుస్తుంది. భగవంతుడి యొక్క ఏ రూపాన్ని మీరు ఆరాధించినా, ఏ నామాన్ని స్మరించినా మీరు బ్రహ్మంలోనే ఐక్యమవుతారు అని పరమాత్మ చెప్పాడు. అయితే మీరు చేసే సాధనలో శుద్ధి ఉండాలి, సిన్సియారిటీ ఉండాలి. శుద్ధి లేకుండా సిద్ధి కలుగదు. దుర్గమ్మ మహాశక్తి వంతమైనది. అనేకమంది రాక్షసులను సంహరించింది. దుర్గమ్మా నువ్వు బయట అనేకమంది రాక్షసులను సంహరించావు, మా లోపల ఉన్న రాక్షసులను కూడా సంహారం చేసిపెట్టు, నీ సహాయం లేకుండా నేను ఒడ్డుకు రాలేను అని దుర్గమ్మను మనం ప్రార్థించాలి. తల్లితండ్రులు కూడా మా అబ్బాయి బాగా చదువుకోవాలి, బాగా డబ్బు సంపాదించుకోవాలి, సంఘంలో గౌరవం సంపాదించుకోవాలి ఇలా కోరుకొంటున్నారు కాని మా అబ్బాయికి జ్ఞానం ప్రసాదించు అని కోరుకొనే తల్లితండ్రులు ఎవరైనా ఉన్నారా? ఆత్మజ్ఞానం వరకు వెళ్లవద్దు మా అబ్బాయి బుద్ధి బాగుపడాలి, బుద్ధి స్వచ్ఛంగా ఉండాలి అని కూడా ఎవరూ కోరుకోవటంలేదు. మట్టి, రాయి, బంగారం ఈ మూడింటిని సమానంగా చూసేవాడికే మనస్సు లోపలకు వెళుతుంది. మట్టిని చూసినప్పడు ఎలా ఉన్నాడో రాయిని చూసినా, బంగారాన్ని చూసినా వాడి బుద్ధి అలాగే ఉంటే వాడికి అంతర్‌దృష్టి కలుగుతుంది. మనస్సు బయటకుపోతూ ఉంటే ఏ కారణం

వలన మనస్సు బయటకు పోతోంది, ఏ అలవాటు మనలను బాధ పెడుతోంది అని జాగ్రత్తగా చూసుకొని ఆ కారణంలోనుండి మనస్సును తప్పించటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. మనం సిన్సియర్‌గా ప్రయత్నం చేస్తూ ఉంటే కాలం కలిసివస్తుంది, దేవుని అనుగ్రహం వస్తుంది, ఆ అలవాటు పత్తా లేకుండా పోతుంది. మీరు బుద్ధిమంతులు అవ్వాలంటే, మీ సాధన బాగా సాగాలంటే జరిగిపోయిన గొడవలు అన్నీ కంప్లీట్‌గా మర్చిపోయి సాధన మొదలుపెడితే వాలుగాలిలో సైకిలు త్రొక్కినట్లుగా మీ సాధన బాగాసాగుతుంది. జరిగిపోయిన గొడవలు తలపెట్టుకోవటం వలన ఆధ్యాత్మికంగా, భౌతికంగా కూడా ఏమీ కలిసిరాదు, మీ కాలం వృధా అవుతుంది.

మీరు ఎవరికోసం అయితే కష్టపడి, కష్టపడి దెబ్బలుతిని, నిష్టూరాలు పడి సంపాదిస్తున్నారో వారు వల్లకాటి దాకా వచ్చి మిమ్మల్ని పడేసిపోతారు అని తెలిసినా కష్టపడుతున్నారు, అదే మమకారం అన్నాడు కృష్ణుడు. ఆ మమకారం అంతతేలిగ్గా మిమ్మల్ని విడిచిపెట్టదు. మమకారం పోకపోతే నీకు జ్ఞానంరాదు. మీ ఇంట్లో వారిపట్ల మీరు డ్యూటీ చేయండి. అంతేగాని అతిజాలి, అతిదయ పనికిరాదు, దానివలన మీ మనస్సు కుళ్ళిపోతుంది, మీరు పాడైపోతారు. నువ్వు ఏదైతే కాదో దానిగురించి ఆలోచన తగ్గించుకో, నువ్వు ఏదైతే అవునో దానిని పట్టుకొని వ్రేళ్ళాడు. అలవాట్లు పోవటం లేదు అని మీరు కంగారు పడకండి. ఈశ్వరుడిని ప్రార్థించగా ప్రార్థించగా, ఆయనను స్మరించగా స్మరించగా ఆయన దయవలన అవే మిమ్మల్ని విడిచిపెట్టి వెళ్ళిపోతాయి గాని అలవాట్లను నువ్వు విడిచిపెట్టలేవు. మీరు ఏదైనా పని మొదలుపెట్టేటప్పుడు లోపల సంకల్పం బాగుండాలి. మీ సంకల్పం బాగుంటే మీకు అన్నీ వచ్చేస్తాయి, మోక్షం కూడా వచ్చేస్తుంది. అసలు మనం సంకల్పంలోనే ఫెయిల్ అయిపోతున్నాము. మన సంకల్పం నిర్మలంగా, నిశ్చలంగా ఉండాలి కాని గందరగోళంగా ఉండకూడదు. శరీరం, ఇంద్రియాలు, మనస్సు ఈ మూడు ఒక అడవి, ఈ మూడింటి చుట్టూ తిరుగుచున్నాము. గురువు అనుగ్రహం లేకపోతే ఈ అడవిలో నుండి కోటిజన్మలు ఎత్తినా మనం బయటకు రాలేము. మీరు డబ్బు సంపాదించుకొంటున్నారు, గౌరవం సంపాదించుకొంటున్నారు అలాగే ఈశ్వరుని దయను కూడా సంపాదించుకోండి. ఈశ్వరుని దయ ఉంటే మీకు అన్నీ ఉన్నట్లే, మనం డబ్బు సంపాదిస్తే భోగాలు కొనుక్కోవచ్చు, ఈ భోగాలు అన్నీ రాబోయే జన్మలలో రోగాల కింద మారిపోతాయి. ఈశ్వరుని దయను సంపాదిస్తే ఆయన మోక్షాన్ని ఇస్తాడు. మనం ఏదైతే కాదో ఆ గొడవలలోనికి వెళ్ళటం మానివేసి, ఏది అవునో దానిని దృష్టిలో పెట్టుకొని

సాధన చేస్తే కానివి అన్నీ బయటకు పోతాయి, అది రహస్యం. మీకు అనారోగ్యం వస్తే పత్యము చేస్తున్నారు కదా, తినకూడనివి తినటంలేదుకదా, మామూలుగా ఆరోగ్యం కాపాడుకోవటానికి కూడా పత్యం చేస్తున్నారు కదా, మరి మోక్షం సంపాదించుకోవటానికి పత్యం చేయనక్కరలేదా అని అడుగుతున్నారు.

మనకు అహంకారం, మమకారం లేకపోతే చాలా జబ్బులు తగ్గిపోతాయి. మీ అబ్బాయి అంటే మీకు బాగా ఇష్టం అనుకోండి, వాడు మీతో సరిగా మాట్లాడకపోతే మీ మనస్సుకు కంగారు వస్తుంది, అశాంతి వస్తుంది, దానివలన ఆకలి తగ్గిపోతుంది, అక్కడ నుండి రోగాలు ప్రారంభం. మమకారం వలన రోగం వస్తోందని మీకు తెలియటం లేదు. మీ దేహాన్ని, మనస్సును చాలా ఆరోగ్యంగా ఉంచుకోవాలి. ఆత్మజ్ఞానసముపార్జనకు ఇవి రెండూ పనిముట్లు. మీ భక్తి నిజమైతే మీ అవసరాలను భగవంతుడు తీరుస్తాడు. మీ అవసరాలు ఏమిటో మీకంటే ఎక్కువ భగవంతుడికి తెలుసు. ఆయన దయాస్వరూపుడు. ఎవడైతే సన్యాసో వాడు యోగి అని పరమాత్మ చెప్పాడు. సన్యాసి అంటె ఎర్రబట్టలు కట్టుకొన్నవాడు కాదు, కర్మఫల కాంక్షలేనివాడు సన్యాసి. దైనందిన జీవితంలో తను చేసే కర్మ. భగవదనుభవం పొందటానికి సహాయ పడేలా పని చేసుకొనేవాడు యోగి. మన మనస్సు ఒకోసారి శాంతిగా ఉంటుంది, ఒకోసారి శాంతిగా ఉండదు, దానికి మనలో ఉన్న గుణాలు కారణం. మనిషి తమోగుణంలో ఉన్నప్పుడు ఒకరకంగా ఉంటాడు, రజోగుణంలో ఉన్నప్పుడు ఒకరకంగా ఉంటాడు, సత్వగుణంలో ఉన్నప్పుడు ఒక రకంగా ఉంటాడు. ఈ శరీరం గుణాలచేతిలో పనిముట్టు. మనం భౌతికంగా బాగుపడాలన్నా, ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిలోనికి రావాలన్నా సత్వగుణం పోషించుకోవాలి. సత్వగుణం కూడా గుణమే కాని భగవంతుడిని చేరుకోవటానికి అది దారి చూపిస్తుంది. మనం సాధన చేస్తూ ఉంటాము, పడిపోతూ ఉంటాము అయినా కాని ప్రయత్నం మానకండి, గమ్యాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకోండి. ఇంద్రియాలు నెంబర్‌వన్ దొంగలు. మనం కష్టపడి సాధన చేసి ఏదైనా సంపాదించుకొంటే అవి పట్టుకొనిపోతాయి. మనస్సు ఆత్మను ధ్యానం చేయగా చేయగా మనస్సు ఆత్మాకారం చెందుతుంది. కాని మనం ఆత్మ దగ్గరకు వెళ్ళకుండా ఇంద్రియాలు దొంగతనం చేసి పట్టుకొనిపోతాయి, ఆ దొంగలను మనం అదుపులో పెట్టుకోవాలి. నువ్వు దేనినైతే తెలుసుకోవాలనుకొంటున్నావో, దేనికోసం జపాలు ధ్యానాలు చేస్తున్నావో, దేనిని తెలుసుకోవటానికి యజ్ఞాలు యాగాలు చేస్తున్నావో అది నీవై ఉన్నావు. అది నీకు తెలియకపోవటం వలన లేదు లేదు అనుకొంటున్నావు. నీ శరీరం ఈ భూమి మీద

తిరుగాడుతున్నప్పడే, నీ శరీరం ఆరోగ్యంగా ఉన్నప్పడే సత్సంగాలు చేసి, సత్పురుషులతో సహవాసం చేసి, గురువును ఆశ్రయించి, మీరు చేయగలిగినంత మంచి చేస్తూ, మంచిమాటలు శ్రవణం చేస్తూ మీ హృదయంలో ఉన్న సద్వస్తువును పట్టుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయండి.

(సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 09-10-08, జిన్నూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

హిందూమతంలో భగవంతుడిని పురుషుడిగాను, స్త్రీగాను కూడా ఆరాధిస్తారు. ఎలా ఆరాధించినా భగవంతుడు ఒక్కడే, సత్యం ఒక్కటే, ఉన్నది ఒక్కటి అంటే ఒక్కటే, అదే బ్రహ్మం. బ్రహ్మం యొక్క స్వరూపం ఆనందం, శాంతి, అది అందరి హృదయాలలో ఉంది, అంతటా వ్యాపించి ఉంది. అది మీ మనస్సుకు, ఇంద్రియాలకు, బుద్ధికి అందదు. దాని శక్తి వలన ఈ సృష్టి అంతా నడుస్తోంది, దాని శక్తి వలన మనం పని చేస్తున్నాము. ఈ రోజు విజయదశమి. దుర్గ అంటే దురాలోచనలు, దురలవాట్లు పోగొట్టేది. దుర్గమ్మను ఆరాధిస్తే విజయం కలుగుతుంది. మన ఆలోచనలతోటి సంబంధం లేకుండా, మన తలంపులతోటి సంబంధం లేకుండా జరిగే సంఘటనలు చాలా స్వీటుగా ఉంటాయి. తులసీదాసు మహాభక్తుడు. తులసీదాసు చిన్నతనంలో ఆయన తల్లి తండ్రులు చనిపోయారు, ఆయనను పెంచిన దాసి కూడా తరువాత చనిపోయింది. ఎవరూ చూసేవారు లేక కొంతకాలం బిక్ష చేసుకొన్నారు. వాడికి చిన్నప్పడు తల్లితండ్రులు పోయారు, పెంచిన దాసి కూడా చనిపోయింది, వీడు మన ఇంటికి వస్తే మనం చనిపోతాము అని ఆయన బిక్షకు వచ్చినప్పడు తలుపులు వేసేసుకొనేవారు. తరువాత తులసీదాసుకు పెళ్ళి అయ్యింది. ఒకసారి భార్య పుట్టింటికి వెళ్ళి పదిరోజులు వరకు రాలేదు. అప్పడు తులసీదాసు భార్యకోసం వెళ్ళిపోయాడు. నేను వచ్చేస్తాను అని చెప్పాను కదా మీరు అలా రాకూడదు. నా దేహం మీద మీకు మమకారం ఎక్కువ కనిపిస్తోంది. ఈ దేహంలో ఏముంది? వైభవం అంతా రాముడిలో ఉంది. నామీద ఉన్న ప్రేమ, నా మీద ఉన్న ఇష్టం రాముడి మీద ఉంటే ఈపాటికి మోక్షం వచ్చేది. నామీద ఉన్న మోహాన్ని అంతా రాముడిమీద పెట్టావు అనుకో నీకు మోక్షం వచ్చేస్తుంది అని భార్య చెప్పింది. పూర్వజన్మలలో తులసీదాసు రామభక్తుడు. భార్య అన్న మాటలకు పూర్వజన్మలో ఉన్న రామభక్తి స్మృతిలోనికి వచ్చింది. భార్యకు ఏమీ చెప్పలేదు, అక్కడ నుండి వెళ్ళిపోయాడు, తరువాత చాలా పెద్దవాడు అయిపోయాడు. తులసీదాసు హనుమాన్ చాలీసా వ్రాసారు. తులసీదాసుగారు రామాయణం చెపితే కాశీలో హనుమంతుడు మారువేషంలో వచ్చి వినేవాడట.